

Τι

κάνει η μητέρα σου;

- Δεν είναι καλά, Γέροντα. Ανεβάζει κατά διαστήματα ψηλό πυρετό και τότε χάνεται. Το δέρμα της γεμίζει πληγές και τις νύχτες πονάει.

- Ξέρεις; Αυτοί είναι μάρτυρες· αν δεν είναι ολόκληροι μάρτυρες, είναι μισοί.

- Και όλη η ζωή της, Γέροντα, ήταν μια ταλαιπωρία.

- Επομένως ο μισθός της θα είναι διπλός. Πόσα έχει να λάβη! Τον Παράδεισο τον έχει εξασφαλισμένο. Όταν ο Χριστός βλέπη ότι κάποιος αντέχει μια βαρεία αρρώστια, του την δίνει, ώστε με την λίγη ταλαιπωρία στην επίγεια ζωή να ανταμειφθή πολύ στην ουράνια, την αιώνια, ζωή. Υποφέρει εδώ, αλλά θα ανταμειφθή εκεί, στην άλλη ζωή, γιατί υπάρχει Παράδεισος, υπάρχει και ανταμοιβή.

Σήμερα μου είπε μια νεφροπαθής που χρόνια τώρα κάνει αιμοκάθαρση: «Παπούλη, σταυρώστε, σας παρακαλώ, το χέρι μου. Οι φλέβες είναι όλο πληγές και δεν μπορώ

να κάνω αιμοκάθαρση». «Αυτές οι πληγές, της είπα, στην άλλη ζωή θα είναι διαμάντια μεγαλύτερης αξίας από τα διαμάντια αυτού του κόσμου. Πόσα χρόνια κάνεις αιμοκάθαρση;» «Δώδεκα», μου λέει. «Δηλαδή δικαιούσαι ένα “εφάπαξ” και μία σύνταξη μειωμένη», της είπα. Μετά μου δείχνει μια πληγή στο άλλο χέρι και μου λέει: «»Παπούλη, αυτή η πληγή δεν κλείνει· φαίνεται το κόκκαλο». «Ναι, αλλά από εκεί μέσα φαίνεται ο Ουρανός, της λέω. Άντε, καλή υπομονή. Εύχομαι ο Χριστός να σου αυξάνη την αγάπη Του, για να ξεχνιέται ο πόνος σου. Φυσικά υπάρχει και η άλλη ευχή, να εξαλειφθούν οι πόνοι, αλλά τότε εξαλείφεται και ο πολύ μισθός. Επομένως, η προηγούμενη ευχή είναι καλύτερη». Παρηγορήθηκε η καημένη.

Όταν το σώμα δοκιμάζεται, τότε η ψυχή αγιάζεται. Με την αρρώστια πονάει το σώμα μας, το χωματόκτιστο αυτό σπίτι μας, αλλά έτσι θα αγάλλεται αιώνια ο νοικοκύρης του, η ψυχή μας, στο ουράνιο παλατάκι που μας ετοιμάζει ο Χριστός. Με αυτήν την πνευματική λογική, που είναι παράλογη για τους κοσμικούς, χαίρομαι και εγώ και καμαρώνω για τις σωματικές βλάβες που έχω. Το μόνο που δεν σκέφτομαι είναι ότι θα έχω ουράνια ανταμοιβή. Καταλαβαίνω ότι εξοφλώ την αχαριστία μου στον Θεό, αφού δεν έχω ανταποκριθή στις μεγάλες Του δωρεές και ευεργεσίες. Γιατί στην ζωή μου όλα γλέντι είναι· και η καλογερική και οι αρρώστιες που περνώ. Όλο φιλανθρωπίες μου κάνει ο Θεός και όλο οικονομίες. Ευχηθήτε όμως να μη με ξοφλάη με αυτά σ’ αυτήν την ζωή, γιατί τότε αλλοίμονό μου! Μεγάλη τιμή μου έκανε ο Χριστός να υπέφερα ακόμη περισσότερο την αγάπη Του, αρκεί να με ενίσχυε, ώστε να αντέχω, και μισθό δεν θέλω.

Ο άνθρωπος, όταν είναι τελείως καλά στην υγεία του, δεν είναι καλά. Καλύτερα να έχη κάτι. Εγώ, όσο ωφελήθηκα από την αρρώστια, δεν ωφελήθηκα από όλη την άσκηση που είχα κάνει μέχρι τότε. Γι’ αυτό λέω, αν δεν έχη κανείς υποχρεώσεις, να προτιμά αρρώστιες παρά υγεία. Από την υγεία του είναι χρεώστης, ενώ από την αρρώστια, όταν την αντιμετωπίζει με υπομονή, έχει να λάβη. Όταν ήμουν στο Κοινόβιο[, είχε έρθει μια φορά ένας άγιος Επίσκοπος, πολύ γέρος, ονόματι Ιερόθεος, που ασκήτευε στην Σκήτη της Αγίας Άννης. Την ώρα που έφευγε, όπως πήγε να ανεβή στο ζώο, τραβήχτηκε το παντελόني του και φάνηκαν τα πρησμένα του πόδια. Οι Πατέρες που πήγαν να τον βοηθήσουν, τα είδαν και τρόμαξαν. Εκείνος το κατάλαβε και τους είπε: «Αυτά είναι τα καλύτερα δώρα που μου έδωσε ο Θεός. Τον παρακαλώ να μη μου τα πάρη».

Γέροντας Παΐσιος

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca